

розрізі кодів економічної класифікації видатків. При цьому для кожного коду функціональної класифікації видатків, для загального і спеціального фондів, для кожного виду коштів спеціального фонду складають окремі картки. Картка відкривається на місяць і заповнюється щодня бухгалтером на підставі виписок органу Державного казначейства з реєстраційних рахунків [3]. Стан відшкодованих касових видатків записують на зворотному боці картки.

Фактичні видатки відображають фактичне виконання норм затверджених кошторисом, тому при виконанні планового обсягу робіт вони повинні відповідати сумам асигнувань за кошторисом.

Облік фактичних видатків дає можливість контролювати хід фактичного виконання кошторису видатків установи в цілому та дотримання встановлених норм за окремими статтями і структурними підрозділами. Облік фактичних видатків, як і касових, ведеться за кодами економічної класифікації видатків бюджету.

Касові і фактичні видатки на практиці здебільшого не збігаються у часі, тому що в їх основу покладено різні принципи запису бухгалтерських операцій: касовий метод (коли запис доходів і видатків здійснюється в момент отримання коштів незалежно від періоду, до якого вони належать) і метод нарахувань (за яким запис операцій відбувається в момент їх здійснення).

Митні органи при здійсненні видатків на закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти в розмірі, що перевищують для товарів та послуг – 100 тис. грн.; для робіт – 300 тис. грн. застосовуються норми «Положення про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти».

Література:

1. Бюджетний кодекс України від 21.06.2001 р. № 2542-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.liga.kiev.ua>.
2. Тополенко Н. М. Актуальні проблеми обліку видатків фінансово-господарської діяльності митних органів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.science.com.ua/?op=1&z=268>.
3. Наказ Державного казначейства України «Про затвердження Інструкції щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету та Інструкції щодо застосування класифікації кредитування бюджету» від 25.11.2008 р. № 495 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.liga.kiev.ua>.

Коцюк Тетяна

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к. е. н, доцент Валігура В. А.

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Ефективна діяльність суб'єктів господарювання малого бізнесу є запорукою розвитку національної економіки України в цілому. Така роль малого бізнесу зумовлена тим, що він є одним із найбільших секторів

економіки і невід'ємним елементом сучасної ринкової системи господарювання.

Вагомим джерелом надходжень до бюджету та важливим інструментом державного регулювання діяльності малого бізнесу, був і залишається єдиний податок, який сплачують суб'єкти малого підприємництва, що використовують спрощену систему оподаткування.

Впровадження спрощеної системи оподаткування в Україні здійснювалось з метою підтримки суб'єктів малого бізнесу з боку держави. Попри це, використання спрощеного оподаткування характеризується і рядом недоліків:

- обмежений обсяг прибутку допустимий цією системою оподаткування;
- сплата щоквартального авансу платником без врахування доходу за звітній період;
- обмеження кількості найманих працівників;
- обмеження щодо вибору форми ведення підприємницької діяльності (фізична або юридична особа);
- несправедливість в оподаткуванні суб'єктів господарювання, які сплачують єдиний податок і тих, які перевищили на незначну суму граничний обсяг виручки, котрий дає право на застосування спрощеної системи оподаткування [1, с. 108].

Важливою проблемою, цієї системи, також, є те, що у суб'єктів господарювання немає стимулу для розвитку своєї діяльності. Багато представників малого підприємництва шукають способів уникнення переходу зі спрощеної системи на загальну. Основними шляхами, які при цьому використовуються є: ведення не облікованої діяльності, зниження реальної вартості реалізації, найм працівників без офіційного працевлаштування, тощо [2, с. 368].

Спрощена система оподаткування є одним із найбільш дієвих інструментів підтримки малого бізнесу, і діє в переважній більшості розвинутих країн. Проте, варто зазначити, що в країнах ЄС не використовується система оподаткування аналогічна єдиному податку в Україні. Натомість набули поширення інші форми державної підтримки цього типу підприємств: звільнення деяких видів підприємств від необхідності ведення звітності про результати господарської діяльності; запровадження спеціальних режимів оподаткування податком на додану вартість деяких видів операцій; використання податків на оціночний (вмінений) дохід і мінімальних податків. Крім того, прогресивна ставка оподаткування, яка діє в більшості економічно розвинутих країн, дозволяє суб'єктам малого підприємництва сплачувати менші суми податку, відповідно до обсягів доходу. Разом з тим, аналоги вітчизняної спрощеної системи оподаткування малого бізнесу набули досить широкого використання в країнах СНД [3, с. 32].

На нашу думку, для оптимізації балансу інтересів між державою і малим бізнесом в межах спрощеної системи оподаткування необхідно здійснити комплекс наступних заходів:

- посилення відповідальності платників єдиного податку за найм працівників без оформлення трудового договору;

- уніфікація всіх видів податків, які сплачуються на спрощеній системі в один дійсно єдиний податок;
- введення єдиної універсальної форми звітності, яка подаватиметься суб'єктами малого підприємництва контролюючим органам не частіше одного разу в квартал;
- прийняття диференційованого обсягу виручки, який дозволяє залишатись на спрощеній системі, прив'язавши його або до індексу мінімальної заробітної плати, або до індексу інфляції;
- запровадження диференційованих ставок оподаткування в межах спрощеної системи;
- впровадження реєстраторів розрахункових операцій.

Література:

1. Колесник Н. В. Особливості функціонування спрощеної системи оподаткування в Україні в сучасних умовах / Н. В. Колесник // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2016. – № 1 (33). – С. 106–109.
2. Сидоренко Р. В. Напрями вдосконалення спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності в Україні / Р. В. Сидоренко, С. В. Зеленко // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 2. – С. 366–372.
3. Амбрик Л. П. Вітчизняний та зарубіжний досвід функціонування спрощених систем оподаткування / Л. П. Амбрик // Інвестиції: практика та досвід. – 2015. – № 15. – С. 28–33.

Круглицька Оксана

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Дмитрів В. І.

КОНТРАБАНДНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Проблеми, пов'язані із контрабандою гостро постали перед нашої країною у зв'язку із проведенням різноманітних реформ та тимчасовій блокаді окупованих територій. Всі розуміють, що проблема контрабанди на сьогодні набула великого значення. Торговельна блокада з окупованими територіями, неефективне регулювання економічних відносин, недосконале законодавство, інші соціальні та економічні чинники створюють зростання злочинності у сфері зовнішньоекономічної торгівлі. Найбільшу небезпеку тут представляє контрабанда, адже вона нерозривно пов'язана із фінансовою, енергетичною сферою, сферою оподаткування, легального підприємництва, інвестицій тощо.

Значна частина експортно-імпортних товаропотоків в Україні має контрабандне походження, що суттєво впливає на криміногенну ситуацію в країні і є нерозривно пов'язана з корупцією, тобто сприяє ще більшому її розвитку. Розширення масштабів контрабанди є наслідком глобалізації, яка прийшла на зміну протистоянь двох світових систем і є головним протиріччям